

рът. - Горката царица, ако не беше умряла нямаше да ни постигне тази участ. Тя беше птица, риба и слънце, тя беше мъдра колкото десет мъдреци, речта ѝ беше сладъка като мед и глас на райска птица; любовта ѝ море, което охлаждаше капризите на царя.

- О, горкичкият мой баща! - проплакала везирската гъщеря - А колко хора ти завиждат за длъжността при царя. Лелеят да са на твоето място, смятайки, че ще живеят като същински царе в охолство и радост! О, скъпи мой татко, уснойкой се, ела да ти сервирам да се нахраниш, да легнеш и да се наспиш. Утрешния ден ще е по-добър и за теб и за мен. Господ бди за нас и рано или късно той побеждава злото.

Не се терзай предварително, нали е казано: „Не убивай последната си надежда!“

/следва/

Издателска къща “Романи Даи”

ОЧАКВА ТВОРБИТЕ НА РОМСКИ АВТОРИ

София 1373, бул. “Възкресение” 92-А

тел. 29 29 431